

بزرگداشت شاعر برجسته‌ی خراسانی آقای احمد کمال به دو سبب، برای این جانب، بسی شیرین و دلنشین است. نخست آن که تجلیل از این شاعر با فضیلت که هنر شعر را با چندین هنر بزرگ دیگر در اخلاق و سلوک انسانی به هم آمیخته است، تجلیل از مجموعه‌یی از فضائل انسانی است. همه‌ی آنان که کمال را از نزدیک شناخته‌اند چون من بدین نکته باور دارند که در این انسان با شرف و پاکدامن و منبع الطبع و سرشار از صفا و صداقت، شعر او که بی‌شک از قله‌های قصیده‌ی معاصر است تنها یکی از درخشندگیها بشمار می‌آید و او که جوانی پر ملال و زحمت خود را در دوران حاکمیت فرمانروایان بی‌بهره از فضیلت و معرفت، با قناعت و مناعت سپری کرده است، هرگز رضا نداده که در درّی گرانبهای خود را در خدمت ارباب بی‌مروت دنیا به کار گیرد و جز به ندای دل پاک و روشن خود سخن بسراید.

دوم آن که کمال عزیز ما در شمار بازماندگان معدود از خیل سخن‌سرایانی است که در میانه‌ی سالهای دهه‌ی 30 تا دهه‌ی پنجاه شمسی، مشهد را مرکز پررونق و توجه برانگیز شعر و ادب فارسی و مایه‌ی تحسین نام‌آوران فرهنگ و ادب کشور ساخته و آن را در سیاهه‌ی شهرهای شاعر خیز ایران، در جایگاه برتر نشانده بودند. به خاطر آن جمع پر استعداد و خوش قریحه و فاضل و برخوردار از شجاعت ادبی بود که مشهد در تاریخ معاصر شعر فارسی به کثرت شاعران با کیفیت، اشتهار یافت، و به گرمی دل و محول آنان بود که سه انجمن ادبی آن (62) شهره‌ی آفاق گشت. از قدسی و نگارنده و آگاهی تا فرخ و گلشن و نوید و تا فیاض و یوسفی و رجایی و شاعران و ادیبان دیگری که بحمدالله برخی از آنان تا امروز می‌درخشند، هر یک سهمی در بنای این تاریخ درخشان داشته و نقشی گزارده‌اند.

کمال ما، یکی از برجستگان آن دوران پرشور و پر رنج است. او نیز مانند همه‌ی آن دیگران، سرمایه‌ی معنوی خویش را، دست‌مایه‌ی نان و معاش ساخت. با شعر خود که بخشی از وجود اوست، پاک و مصفا زیست. دنیاداران و کشورمداران آن روز، بسا بی‌هنران را که به مزد سرسپردگی، بر کشیده‌اند، و کمال و قدسی‌ها همیشه از نگاه و لطف آنان دور ماندند. و اینان هم همین را می‌خواستند و مغتنم می‌شمردند.

دورانی که در آن برای کسانی که مایه‌یی از ادب و هنر داشتند، هوس تنعم و برخورداری، به سقوط معنوی و اخلاقی منتهی می‌شد گذشت در حالی که کمال و بسیاری از زمره‌ی شاعران خراسان، لکه‌یی بر دامن پرهیزگاری و شرف و مناعت خویش نداشتند.

شاعر پیشکسوت و گزیده گوی ما امروز بحمدالله سر بلند و عزیز در میان دوستداران خویش و دلباختگان شعر و ادب فارسی است. تجلیل از او، تجلیل از یک دوران آزمایش موفق و سرافراز است، و تجلیل از آن مجموعه‌ی نیکنامان و برگزیدگانی است که اگر چه فقدان دریغ‌انگیز بعضی از آنان، ضایعه است، اما نشاط و تلاش ادبی تعدادی از بهترین‌هایشان بحمدالله امروز مایه‌ی خشنودی و سپاس پروردگار است.

خدا را شکر که دوران جمهوری اسلامی، دوران تلالؤ حقیقتها و اصالت است. و این محفل قدرشناس و بزرگداشت مظهر این خصوصیت است.

از خداوند متعال سلامت و طول عمر همراه با توفیقات شاعر گرانمایه آقای احمد کمالپور و دیگر شاعران خراسان را مسألت می‌کنم.

دفتر مقام معظم رهبری
www.leader.ir

سید علی خامنه‌ای

62) دو انجمن: فردوسی و صائب و محفل هفتگی فرخ.